

ירמיהו ב'

א. וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:

ב. הֲלֹךְ וְקִרְאתָ בְּאָזְנִי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד
נְעוּרֶיךָ אֲהַבֶּתְךָ כְּלוּלֶיךָ לְכַתֹּךְ אַחֲרִי בַּמִּדְבָּר בְּאַרְץ לֹא זְרוּעָה:

ג. קָדַשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה רֹאשִׁית תְּבוּאָתָה כָּל־אֲכָלֶיךָ יֹאשְׁמוּ רָעָה תִּבְאֶה
אֲלֵיהֶם נָא־יְהוָה.

ירמיהו ל'

ג. כִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָא־יְהוָה וְשִׁבְתִּי אֶת־שִׁבּוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה
אָמַר יְהוָה וְהַשְׁבַּתִּים אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְתָּם וִירֻשׁוּהָ:

ד. וְאֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל וְאֶל־יְהוּדָה:

ה. כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה קוֹל חֲרָדָה שָׁמַעְנוּ פֶּחַד וְאִין שְׁלוֹם:

ו. שְׁאֵלוּ־נָא וּרְאוּ אִם־יִלְד זָכָר מִדּוּעַ רָאִיתִי כָל־גִּבּוֹר יָדָיו עַל־חֲלָצִין
כִּי־יִלְדָה וְנִהַפְּכוּ כָל־פָּנִים לִירֻקוֹן:

ז. הֲוִי כִי גְדוֹל הַיּוֹם הַהוּא מֵאִין כָּמָּהוּ וְעַת־צָרָה הִיא לִיעֲקֹב וּמִמָּנָה
יִנָּשֶׁע:

ח. וְהִיָּה בַיּוֹם הַהוּא נָאִם | יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁכֶּר עָלַי מֵעַל צוּאֲרֶךְ
וּמוֹסְרוֹתֶיךָ אֲנַתֶּק וְלֹא־יַעֲבֹדוּ־בִי עוֹד זָרִים:

ט. וְעַבְדּוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דָּוִד מֶלֶכָם אֲשֶׁר אָקִים לָהֶם:

י. וְאַתָּה אֶל-תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב נֹאם-יְהוָה וְאֶל-תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשִׁיעֶךָ מִמְּרוֹזָק וְאֶת-זֶרַעְךָ מֵאֶרֶץ שָׁבִים וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט וְשָׁאֲנָן וְאִין מִחֲרִיד:

יא. כִּי-אַתָּה אֲנִי נֹאם-יְהוָה לְהוֹשִׁיעֶךָ כִּי אַעֲשֶׂה כָּלָה בְּכָל-הַגּוֹיִם | אֲשֶׁר הִפְצוּתִיךָ שָׁם אַף אֶתְךָ לֹא-אֶעֱשֶׂה כָּלָה וְיִסְרְתִיךָ לַמִּשְׁפָּט וְנִקְּהָ לֹא אֲנִקְּהָ:

יח. כֹּה | אָמַר יְהוָה הִנְנִי-שׁוֹב שְׁבוּת אֶהְיֶה יַעֲקֹב וּמִשְׁכַּנְתִּיו אֲרַחֵם וּבְנִתָּה עִיר עַל-תֵּלָה וְאַרְמוֹן עַל-מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב:

יט. וַיֵּצֵא מֵהֶם תּוֹדָה וְקוֹל מִשְׁחָקִים וְהִרְבֵּתִים וְלֹא יִמְעָטוּ וְהִכְבִּדְתִּים וְלֹא יִצְעָרוּ:

כ. וְהָיוּ בְּנֵי כְלָדָם וְעַדְתּוֹ לִפְנֵי תִכּוֹן וּפְקֻדָּתִי עַל כָּל-לִחְצִיו:

כא. וְהָיָה אֲדִירוֹ מִמֶּנּוּ וּמִשְׁלֹ מִקְרָבוֹ יֵצֵא וְהִקְרַבְתִּיו וְנִגַּשׁ אֵלַי כִּי מִי הוּא-זֶה עָרַב אֶת-לְבָבוֹ לְגִשְׁתִּי אֵלַי נֹאם-יְהוָה:

כב. וְהִיִּיתֶם לִי לְעָם וְאֲנִכִּי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים:

כג. הִנֵּה | סַעֲרַת יְהוָה חֲמָה יֵצֵאָה סַעַר מִתְגַּוָּרֵר עַל רֹאשׁ רְשָׁעִים יְחוּל:

כד. לֹא יֵשׁוּב חֲרוֹן אַף-יְהוָה עַד-עֲשִׂתּוֹ וְעַד-הִקִּימוֹ מִזְמֹת לְבָבוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְתִתְּכֹוּנּוּ כֹה:

כה. בָּעֵת הַהִיא נֹאם-יְהוָה אֶהְיֶה לֵאלֹהִים לְכָל מִשְׁפָּחוֹת יִשְׂרָאֵל וְהָמָּה יִהְיוּ-לִי לְעָם.

א. כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוח להרגיעו
ישראל:

ב. מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על־כן משכתיך חסד:

ג. עוד אבנה ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפוך ויצאת במחול
משחקים:

ד. עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו:

ה. כי יש־יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל־יהוה
אלהינו:

ו. כ־כה | אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו
הללו ואמרו הושע יהוה את־עמך את שארית ישראל:

ז. הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתי־ם מירכתי־ארץ בם עור ופסח
הרה וילדת יחדו קהל גדול ושובו הנה:

ח. בבכי יבאו ובתחנונים אובילם אוליכם אל־נחלי מים בדרך ישר לא
יכשלו בה כ־הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא:

ט. שמעו דבר־יהוה גוים והגידו באימים ממרחק ואמרו מזרה ישראל
יקבצנו ושמרו כרעה עדרו:

י. כ־פדה יהוה את־יעקב וגאלו מיד חזק ממנו:

יא. ובאו ורננו במרום־ציון ונהרו אל־טוב יהוה על־דגן ועל־תירש ועל־
יצהר ועל־בני־צאן ובקר והיתה בפשם כגן רזה ולא־יוסיפו לדאבה עוד:

יב. אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אבלם
לששון ונחמתים ושמחתים מיגוגם:

יג. וְרוּיִתִּי נִפְשׁ הַכֹּהֲנִים דָּשָׁן וְעָמִי אֶת־טוֹבִי יִשְׁבְּעוּ נָא־יְהוָה:

יד. כֹּה | אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי תִמְרוּלִים רָחַל מִבֶּכֶה עַל־
בְּנֵיהָ מֵאֲנָה לְהַנָּחֵם עַל־בְּנֵיהָ כִּי אֵינָנו:

טו. כֹּה | אָמַר יְהוָה מִנְעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינַיִךָ מִדִּמְעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר
לִפְעֻלָּתְךָ נָא־יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אֲנִיב:

טז. וַיִּשְׁתַּקֵּה לְאַחֲרִיתָךְ נָא־יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם:

יז. שְׁמוֹעַ שְׁמַעְתִּי אֶפְרַיִם מִתְנוּדָד יִסְרַתְנִי וְאַוֹסֵר כְּעָגַל לֹא לִמַּד הַשִּׁבְנִי
וְאֲשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהִי:

יח. כִּי־אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי וְאַחֲרֵי הַיָּדָעִי סִפְקָתִי עַל־יָרֵךְ בִּשְׁתִּי וְגַם־
נִכְלַמְתִּי כִּי נִשְׁאֲתִי חֲרַפְתָּ נְעוּרָי:

יט. הִבֵּן יִקְרֶה לִּי אֶפְרַיִם אִם יֵלֵד שְׁעִשׂוּעִים כִּי־מִדֵּי דִבְרִי בּוֹ זָכָר אֲזַכְּרֶנּוּ
עוֹד עַל־כֵּן הִמּוֹ מַעִי לֹא רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נָא־יְהוָה:

כ. הֲצִיבִי לָךְ צִיָּנִים שְׁמִי לָךְ תִּמְרוּלִים שְׁתִּי לִבְךָ לְמִסְלָה דְּרָךְ הַלֵּכֶת (כְּתִיב
הַלֵּכֶתִי) שׁוּבִי בְּתוֹלֶת יִשְׂרָאֵל שָׁבִי אֶל־עַרְבֶיךָ אֱלֹהִ:

כא. עַד־מָתִי תִתְחַמֵּקִין הַבֵּת הַשּׁוֹבְבָה כִּי־בִרְא יְהוָה חֲדָשָׁה בְּאֶרֶץ נִקְבָּה
תִּסּוּבֵב גָּבֵר:

כב. כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יֵאמְרוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְעָרָיו בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתָם יְבָרְכֶךָ יְהוָה נוֹה־צֹדֵק הָרַ
הַקֹּדֶשׁ:

כג. וַיִּשְׁבוּ בָּהּ יְהוּדָה וְכָל־עָרָיו יַחְדּוֹ אֶפְרַיִם וְנִסְעוּ בַּעֲדָר:

כד. כִּי הָרוּיִתִּי נִפְשׁ עֵיפָה וְכָל־נִפְשׁ דָּאָבָה מִלֵּאֲתִי:

כה. עַל־זֹאת הִקְיַצְתִּי וְאַרְאָה וּשְׁנָתִי עֲרָבָה לִּי:

כו. הנה ימים באים נאם־יהוה וזרעתי את־בית ישראל ואת־בית יהודה
זרע אדם וזרע בהמה:

כז. והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאבד ולהרע
כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאם־יהוה:

כח. בימים ההם לא־יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני בנים תקהינה:

כט. כי אם־איש בעונו ימות כל־האדם האכל הבסר תקהינה שניו:

ל. הנה ימים באים נאם־יהוה וכרתי את־בית ישראל ואת־בית יהודה
ברית חדשה:

לא. לא כברית אשר כרתי את־אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם
מארץ מצרים אשר־המה הפרו את־בריתי ואנכי בעלתי בם נאם־יהוה:

לב. כי זאת הברית אשר אכרת את־בית ישראל אחרי הימים ההם
נאם־יהוה נתתי את־תורת־י בקרבם ועל־לבם אכתבנה והייתי להם
לאלהים והמה יהיו־לי לעם:

לג. ולא ילמדו עוד איש את־רעהו ואיש את־אחיו לאמר דעו את־יהוה
כי־כולם ידעו אותי למקטנם ועד־גדולם נאם־יהוה כי אסלח לעונם
ולחטאתם לא אזכר־עוד:

לד. כה | אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה
רגע הים וייהמו גליו יהוה צבאות שמו:

לה. אם־ימשו החקים האלה מלפני נאם־יהוה גם זרע ישראל ישבתו
מהיות גוי לפני כל־הימים:

ירמיהו ל"ג

יד. הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֹאֲמִי-יְהוָה וְהִקְמַתִּי אֶת-הַדָּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
אֶל-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל-בֵּית יְהוּדָה:

טו. בְּיָמִים הֵהֱם וּבָעֵת הַהִיא אֶצְמִיחַ לְדָוִד צֶמַח צְדָקָה וְעָשָׂה מִשְׁפָּט
וְצְדָקָה בָּאָרֶץ:

טז. בְּיָמִים הֵהֱם תִּנְשָׁע יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם תִּשְׁכָּח לִבָּטַח וְזֶה אֲשֶׁר-יִקְרָא-
לָהּ יְהוָה | צִדְקִנִּי:

יז. כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה לֹא-יִכָּרֵת לְדָוִד אִישׁ יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא בֵּית-יִשְׂרָאֵל:

יח. וְלִכְהֻנִּים הַלְוִיִּם לֹא-יִכָּרֵת אִישׁ מִלִּפְנֵי מַעֲלָה עוֹלָה וּמִקְטִיר מִנְחָה
וְעָשָׂה זָבַח כָּל-הַיָּמִים:

יט. וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יְרֵמְיָהוּ לֵאמֹר:

כ. כֹּה אָמַר יְהוָה אִם-תִּפְּרוּ אֶת-בְּרִיתִי הַיּוֹם וְאֶת-בְּרִיתִי הַלַּיְלָה וּלְבַלְתִּי
הָיֹת יוֹמָם-וַלַּיְלָה בְּעֵתָם:

כא. גַּם-בְּרִיתִי תִפְּרַר אֶת-דָּוִד עַבְדִּי מִהָיֹת-לוֹ בֶּן מֶלֶךְ עַל-כִּסְאֹו וְאֶת-
הַלְוִיִּם הַכֹּהֲנִים מִשְׁרָתִי:

כב. אֲשֶׁר לֹא-יִסְפֹּר צָבָא הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִמָּד חֹזֵל הַיָּם כִּן אַרְבָּה אֶת-זֶרַע
דָּוִד עַבְדִּי וְאֶת-הַלְוִיִּם מִשְׁרָתִי אֶתִּי:

כג. וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יְרֵמְיָהוּ לֵאמֹר:

כד. הִלֹּא רָאִיתָ מִה־הָעַם הַזֶּה דִּבְרוּ לֵאמֹר שְׁנֵי הַמְשָׁפָחוֹת אֲשֶׁר בְּחֵר
יְהוָה בָּהֶם וַיִּמָּאֲסוּ וְאֶת־עַמִּי יִנָּצֹן מִהָיוֹת עוֹד גּוֹי לִפְנֵיהֶם :

כה. כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי בְרִיתִי יוֹמָם וּלְיָלֵה חֻקֹּת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא־
שָׁמַתִּי:

כו. גַּם־תִּזְרַע יַעֲקֹב וְדָוִד עַבְדִּי אִמָּאֵס מִקְחַת מִזְרְעוֹ מִשְׁלִים אֶל־תִּזְרַע
אֲבֹרָהֶם יִשְׁחַק וַיַּעֲלֵב כִּי־אֲשִׁיב (אֶת־שְׁבוּתָם וְרַחֲמָתִים:

Jeremiah

Chapter 2 (1-3)

1. And the word of the Lord came to me, saying:
2. Go and call out in the ears of Jerusalem, saying: so said the Lord: I remember to you the lovingkindness of your youth, the love of your nuptials, your following Me in the desert, in a land not sown.
3. Israel is holy to the Lord, the first of His grain; all who eat him shall be guilty, evil shall befall them, says the Lord.

Chapter 30 (3-11)

3. For, behold, days are coming, says the Lord, when I will restore the captivity of My people Israel and Judah, says the Lord, and I will restore them to the land that I gave their forefathers and they shall possess it.

4. And these are the words that the Lord spoke concerning Israel and concerning Judah.

5. For so said the Lord: A sound of quaking we have heard, fear, and there is no peace.

6. Ask now and see whether a male gives birth. Why have I seen every man [with] his hands on his loins like a woman in confinement, and every face has turned to pallor?

7. Ho! For that day is great, with none like it, and it is a time of distress for Jacob, through which he shall be saved.

8. And it shall be on that day, says the Lord of Hosts, [that] I will break his yoke off your neck, and I will break your thongs, and strangers shall no longer enslave them.

9. And they shall serve the Lord their God and David their king, whom I will set up for them.

10. And you, fear not, My servant Jacob, says the Lord, and do not be dismayed, O Israel, for behold I save you from afar and your seed from the land of their captivity, and Jacob shall again be silent and at ease, and no one will frighten them.

11. For I am with you, says the Lord, to save you, for I will make an end of all the nations where I dispersed you, but of you I will not make an end, but I will chasten you in measure, and I will not completely destroy you.

Chapter 30 (18-25)

18. So said the Lord: Behold I am returning the captivity of the tents of Jacob, and his dwellings I will pity, and the city shall be built on its mound and the palace on its proper site shall be established.

19. And thanksgiving and the voice of those making merry shall proceed from them, and I will multiply them, and they shall not be diminished, and I will increase them, and they shall not become few in number.

20. And their children shall be as of old, and their congregation shall be established before Me, and I will visit [evil] upon all their oppressors.

21. And their prince shall be from them, and their ruler shall emerge from their midst, and I will bring him near, and he shall approach Me, for who is it who pledged his heart to approach Me? says the Lord.

22. And you shall be My people, and I will be your God.

23. Behold a storm from the Lord has gone forth [with] fury, yea a settling storm; on the head[s] of the wicked it shall rest.

24. The kindling of the Lord's anger shall not return until He has executed it, and until He has fulfilled the plans of His heart. At the end of the days you shall consider it.

25. At that time, says the Lord, I will be the God of all the families of Israel, and they shall be My people.

Chapter 31 (1-35)

1. So says the Lord: In the wilderness, the people who had escaped the sword found favor; He [therefore] went to give Israel their resting place.

2. From long ago, the Lord appeared to me; With everlasting love have I loved you; therefore have I drawn you to Me with loving-kindness.

3. Yet again will I rebuild you, then you shall be built, O virgin of Israel; yet again shall you be adorned with your tambourines, and you shall go out with the dances of those who make merry.

4. Yet again shall you plant vineyards on the mountains of Samaria, indeed planters shall plant [them] and redeem [them].

5. For there is a day, the watchers shall call on the mountains of Ephraim; Rise! Let us go up to Zion, to the Lord, our God.

6. For so says the Lord to Jacob, "Sing [with] joy and shout at the head of the nations, make it heard, praise, and say, 'O Lord, help Your people, the remnant of Israel!' "

7. Behold I bring them from the north country and gather them from the uttermost ends of the earth, the blind and the lame amongst them, the woman with child and she who travails with child all together; a great company shall they return there.

8. With weeping will they come, and with supplications will I lead them, along brooks of water will I make them go, on a straight road upon which they will not stumble, for I have become a Father to Israel, and Ephraim is My firstborn.

9. Hear the word of the Lord, O nations, and declare it on the islands from afar, and say, "He Who scattered Israel will gather them together and watch them as a shepherd his flock.

10. For the Lord has redeemed Jacob and has saved him out of the hand of him who is stronger than he.

11. And they shall come and jubilate on the height of Zion, and they will stream to the goodness of the Lord, over corn, wine, and oil, and over sheep and cattle, and their soul shall be like a well-watered garden, and they shall have no further worry at all.

12. Then shall the virgin rejoice in the round dance with music, and the young men and the old men together, and I will turn their mourning into joy and will comfort them and make them rejoice from their sorrow.

13. And I will refresh the soul of the priests with fat, and My people-they will be satisfied with My goodness, is the word of the Lord.

14. So says the Lord: A voice is heard on high, lamentation, bitter weeping, Rachel weeping for her children, she refuses to be comforted for her children for they are not.

15. So says the Lord: Refrain your voice from weeping and your eyes from tears, for there is reward for your work, says the Lord, and they shall come back from the land of the enemy.

16. And there is hope for your future, says the Lord, and the children shall return to their own border.

17. I have indeed heard Ephraim complaining, [saying,] "You have chastised me, and I was chastised as an ungoaded calf, O lead me back, and I will return, for You are the Lord, my God.

18. For after my return I have completely changed my mind, and after I had been brought to know myself, I smote upon my thigh; I was ashamed, yea I stood confounded, for I bore the reproach of my youth."

19. "Is Ephraim a son who is dear to Me? Is he a child who is dandled? For whenever I speak of him, I still remember him: therefore, My very innards are agitated for him; I will surely have compassion on him," says the Lord.

20. Set up markers for yourself, place small palms for yourself, put your heart to the highway, the road upon which you went. Return, O virgin of Israel, return to these your cities.

21. How long will you hide, O backsliding daughter? For the Lord has created something new on the earth, a woman shall go after a man.

22. So said the Lord of Hosts, the God of Israel; They shall yet say this thing in the land of Judah and in its cities when I return their captivity; May the Lord bless You, dwelling of righteousness, holy mount.

23. And Judah shall dwell therein and [in] all its cities together, farmers and those who travel with flocks.

24. For I have sated the faint soul, and every worried soul have I replenished.

25. Thereupon, I awoke and I had seen, and my sleep was pleasant to me.

26. Behold days are coming, says the Lord, and I will sow the house of Israel and the house of Judah with seed of man and seed of beasts.

27. And it shall be, as I have watched over them to uproot and to break down, to demolish and to destroy and to afflict, so will I watch over them to build and to plant, says the Lord.

28. In those days, they shall no longer say, "Fathers have eaten unripe grapes, and the teeth of the children shall be set on edge."

29. But each man shall die for his iniquity; whoever eats the unripe grapes- his teeth shall be set on edge.

30. Behold, days are coming, says the Lord, and I will form a covenant with the house of Israel and with the house of Judah, a new covenant.

31. Not like the covenant that I formed with their forefathers on the day I took them by the hand to take them out of the land of Egypt, that they broke My covenant, although I was a lord over them, says the Lord.

32. For this is the covenant that I will form with the house of Israel after those days, says the Lord: I will place My law in their midst and I will inscribe it upon their hearts, and I will be their God and they shall be My people.

33. And no longer shall one teach his neighbor or [shall] one [teach] his brother, saying, "Know the Lord," for they shall all know Me from their smallest to their greatest, says the Lord, for I will forgive their iniquity and their sin I will no longer remember.

34. So said the Lord, Who gives the sun to illuminate by day, the laws of the moon and the stars to illuminate at night, Who stirs up the sea and its waves roar, the Lord of Hosts is His name.

35. If these laws depart from before Me, says the Lord, so will the seed of Israel cease being a nation before Me for all time.

Chapter 33 (14-26)

14. Behold, days are coming, says the Lord, and I will establish the good thing that I spoke concerning the house of Israel and the house of Judah.

15. In those days and in that time I will cause to grow for David a plant of righteousness, and he shall execute justice and righteousness in the land.

16. In those days, Judah shall be saved, and Jerusalem shall dwell securely and this is the name that He shall call it, the Lord is our righteousness.

17. For so said the Lord: There shall not be cut off from David a man sitting on the throne of the house of Israel.

18. And of the Levitic priests, there shall not be cut off from before Me a man offering up a burnt offering, or burning a meal-offering or performing a sacrifice for all time.

19. And the word of the Lord came to Jeremiah, saying:

20. So said the Lord: If you break My covenant with the day and My covenant with the night, and not to have day and night in their time.

21. Also My covenant with David shall be broken, that he should not have a son reigning on his throne, and with the Levitic priests, My ministers.

22. Just as the host of heaven cannot be counted nor can the sand of the sea be measured, so will I increase the seed of My servant David and the Levites who minister to Me.

23. And the word of the Lord came to Jeremiah, saying:

24. Have you not seen what this people has spoken saying: The two families that God chose, He has rejected, and they make My people despise being a nation any longer before them.

25. So said the Lord: If not My covenant with the day and the night, that the statutes of heaven and earth I did not place,

26. Also will I reject the seed of Jacob and David, My servant, not to take from his seed rulers over the seed of Abraham, Isaac, and Jacob, when I bring back their captivity and have mercy upon them.